ฉบับแปลไทย (Thai Translations)
SARS-CoV-2 infection causes immunodeficiency in recovered patients by downregulating CD19 expression in B cells via enhancing B-cell metabolism https://www.nature.com/articles/s41392-021-00749-3

การติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 เป็นสาเหตุของภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวโดยการลดการ แสดงออกของโปรตีน CD19 ใน B Cell ผ่านการเพิ่มเมตาบอลิซึมของ B Cell

บทคัดย่อ (Abstract)

การติดเชื้อชาร์ลโคโรนาไวรัส 2 เป็นสาเหตุของการหยุดชะรักทำลายล้าง (disruption) ภูมิคุ้มกันของร่างกายอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตามไม่เป็นที่ชัดเจนว่าการควบคุมการตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกันที่ถูกทำลายยังคงอยู่และเหมาะสมเข้ากันกับผู้ป่วยที่พื้นตัวจากโควิด 19 หรือไม่ ในการศึกษาวิจัยของเราเราได้อธิบายลักษณะของฟิโนไทป์ของ B cell จากผู้ป่วยจำนวน 15 คนที่ฟื้นตัวจากโควิด 19 และพบว่าทั้งในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีและในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโควิด 19 มีประชากร B cell ใกล้เคียงกันทั้งก่อนและหลังการกระตุ้น B Cell Receptor (BCR) แต่ความถี่ของโรคท่อ น้ำดีอักเสบปฐมภูมิ (primary biliary cholangitis - PBC) ในกลุ่มผู้ป่วยโควิด 19 มีการเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีก่อนหน้ามีการกระตุ้น อย่างไรก็ตามเปอร์เซ็นต์ของ unswitched memory B cell มีการลดลงในผู้ป่วยที่พื้นตัวจากโควิด 19 แต่พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพ ดีหลังการกระตุ้น B Cell Receptor ที่น่าสนใจก็คือเราพบว่าการแสดงออกของโปรตีน CD19 มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญแทบจะในทุก ๆ กลุ่มย่อย (subset) ของ B cell ในผู้ป่วยที่พื้นตัวจากโควิด 19 นอกจากนี้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) และการตอบสนองของ B cell ช่วงแรกเริ่มก็มีการหยุดชะงักเสียหาย (disrupted) หลังการกระตุ้น B Cell Receptor ในเชิงกลไกการทำงานเราพบว่าการผิดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 เป็น สาเหตุของภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องในผู้ป่วยที่พื้นตัวโดยการลดการแสดงออกของโปรตีน CD 19 ใน B cell ผ่านการเพิ่ม เมตาบอลิซึมของ B cell ซึ่งอาจจะเป็นแนวทางใหม่ในการรักษาผู้ป่วยโควิด 19

บทนำ (Introduction)

ช่วงปลายปี พ.ศ. 2563 เชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ (ซาร์สโคโรนาไวรัส 2) ได้รับการระบุว่าเป็นเชื้อที่เป็นสาเหตุของการติดเชื้อ ทางเดินหายใจชนิดเฉียบพลันรุนแรงชื่อว่าโรกโกวิด 19 ผู้ป่วยที่ติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 มีการแสดงออกทางคลินิกที่แตกต่างกัน อย่างมาก จากไม่มีอาการไปจนถึงมีภาวะอาการของโรคที่คุกคามถึงแก่ชีวิตซึ่งรวมถึงกลุ่มอาการหายใจลำบากเฉียบพลัน (acute Respiratory Distress Syndrome - ARDS) มีหลักฐานที่ทำให้น่าเชื่อได้ว่าภาวะที่เรียกว่า "cytokine storm" ซึ่งเป็นการกระตุ้นอย่างควบคุมไม่ได้ของการตอบสนองต่อการอักเสบมีส่วนสำคัญในการเกิดกลุ่ม

อาการหายใจลำบากเฉียบพลัน และคล้ายคลึงกับในโรคอื่น ๆ ที่ภาวะ cytokine storm ได้รับการกระตุ้น การทำให้การ ตอบสนองของภูมิคุ้มกันต่อการอักเสบลดน้อยลงอาจจะช่วยทำให้ผลของการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 ที่รุนแรงมีอาการดีขึ้น<u>1⁄2</u>

การอักเสบมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับกิจกรรมไกลโคไลซิส (glycolytic activity) ที่เพิ่มสูงขึ้น<u>3</u> และเป็นวิถี เมตาบอลิซึมเบื้องต้นที่เชื่อมต่อสัมพันธ์กับเซลล์ระบบภูมิคุ้มกันต่าง ๆ ที่ได้รับการกระตุ้น<u>45</u> แลคเตทซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย (end product) ของกระบวนการไกลโคไลซิสถูกหลั่งโดยเซลล์ระบบภูมิคุ้มกัน และแลคเตทในกระแสเลือดที่เพิ่มสูงขึ้นและ การเปลี่ยนแปลงของระดับแลคเตทที่เป็นไปช้า ๆ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับอัตราการเสียชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้นในผู้ป่วยที่มีภาวะติด ์ เชื้อ<u>6</u> แลคเตทไม่ได้เป็นเพียงแค่ผลิตภัณฑ์สุดท้ายของกระบวนการเมตาบอลิซึมเท่านั้น แต่ยังสามารถถูกนำไปใช้โดยเซลล์ประเภท ต่าง ๆ และมีผลทั้งต่อการส่งสัญญาณและต่อเมตาบอลิซึม<u>3</u> ด้วยเหตุนี้การตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกันที่ทำงานมากเกินไป (hyperactive immune response) จึงนำไปสู่องค์ประกอบของเซรั่มเมตาบอลิกที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีความเป็นไป ได้ที่จะส่งผลต่อการตอบสนองของระบบภมิค้มกันต่อไปอีก นอกจากนี้ความผิดปกติของตับและกระบวนการอื่น ๆ ก็ยังมีส่วนทำให้ เกิดความผิดปกติของระบบเมตาบอลิซึมในระหว่างการติดเชื้อไวรัส หลักฐานที่อุบัติใหม่เมื่อเร็ว ๆ นี้ทำให้น่าเชื่อได้ว่าองค์ประกอบ ้ค้านเมตาบอลิซึมของเซรั่มจากผู้ป่วยโควิค 19 มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับในผู้ที่มีสุขภาพดี และการ เปลี่ยนแปลงที่จำเพาะเจาะจงต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของโรค7 เป็นที่น่าเชื่อได้ว่าในบรรดาสารชีวเคมีอื่น ๆ ระดับของ สารมาเลตที่เข้าวัฏจักรกรดไตรคาร์บอกซิลิก (TCA cycle component malate) สารคาร์บอมิลฟอสเฟตที่เข้าวัฏจักร ยูเรีย (urea cycle component carbamoyl phosphate) และสารกัวในซีนมอในฟอสเฟตมีการเปลี่ยนแปลง พร้อมกับการดำเนินไปของโรค8 ยังไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดว่าเซลล์ระบบภูมิคุ้มกันและโดยเฉพาะ B cell มีการตอบสนองต่อการ เปลี่ยนแปลงทางเมตาบอลิซึมเหล่านี้อย่างไร แต่อย่างไรก็ตามจากหลักฐานที่เพิ่มมากขึ้นทำให้น่าเชื่อได้ว่าสภาพแวคล้อมทางค้าน เมตาบอลิซึมมีบทบาทสำคัญหลักในการกำหนดควบคุมความเป็นไปของ B cell และการทำหน้าที่ของ B cello การเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของกลูโคส การเข้าถึงกรดไขมันสายสั้น (short-chain fatty acids) ปริมาณ ออกซิเจนที่มีอยู่ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางเมตาบอลิซึมอื่น ๆ ล้วนมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อการอยู่รอด การกระตุ้น ตลอดจน การเปลี่ยนแปลงของ B cell 9 ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ว่าสภาพแวดล้อมทางด้านเมตาบอลิซึมที่จำเพาะในผู้ป่วยโควิด 19 ทำ ให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อชีววิทยาของ B cell

ดูเหมือนว่าบทบาทของ B cell ในการดำเนินของโรคโควิด 19 จะมีหลายแง่มุมและยังไม่เป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีการรายงานว่าผู้ป่วยโรค agammaglobulinemia ที่ขาดแคลน B cell มีผลที่ดีกว่าจากการป่วยเป็นโรคนี้ ในขณะที่ ผู้ป่วยที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องแบบผันแปรทั่วไป (common variable immune deficiency - CVID) ที่มี ความผิดปกติของ B cell แสดงรูปแบบของโรคที่มีความรุนแรงมากกว่า10 ถึงแม้ว่าจำนวนของผู้ป่วยในการศึกษาวิจัยนี้จะมีอยู่ จำกัด แต่จากการสังเกตทำให้น่าเชื่อได้ว่า B cell อาจจะทำให้การเจ็บป่วยมีอาการแย่ลงในระยะการติดเชื้อเฉียบพลัน ซึ่งอาจจะ เป็นไปได้ว่าโดยการทำให้การอักเสบรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกันกลุ่มย่อยของ B cell ที่จำเพาะ (specific B-cell subsets) อาจจะมีบทบาทในเชิงการปกป้องระหว่างระยะแรก ๆ ของการติดเชื้อโดยการผลิตแอนติบอดีป้องกันตามธรรมชาติ

สุดท้ายการ formation ของ memory B cells และเซลล์พลาสมาซึ่งมีอายุยืนยาวเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนด ระดับของการปกป้องในกรณีของการเผชิญกับไวรัสซ้ำ

เป้าหมายของการศึกษาวิจัยนี้คือเพื่อประเมินคุณสมบัติการส่งสัญญาณ (signaling properties) ของ B cell ในผู้ป่วย โควิด 19 นอกจากนี้เราต้องการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเมตาบอลิซึมของเซรั่มที่ได้จากผู้ป่วยโควิด 19 รวมทั้งกันหาว่าการ เปลี่ยนแปลงของความอุคมสมบูรณ์ (abundance) ของสารเมตาบอไลต์จำเพาะ (specific metabolite) มีผลกระทบ อย่างไรบ้างต่อการส่งสัญญาณของ B cell receptor เราพบว่าสภาวะแวดล้อมของสารไซโตไคน์และสภาวะแวดล้อมด้าน เมตาบอลิกในผู้ป่วยโควิด 19 เป็นตัวกำหนดการส่งสัญญาณของประชากร B cell

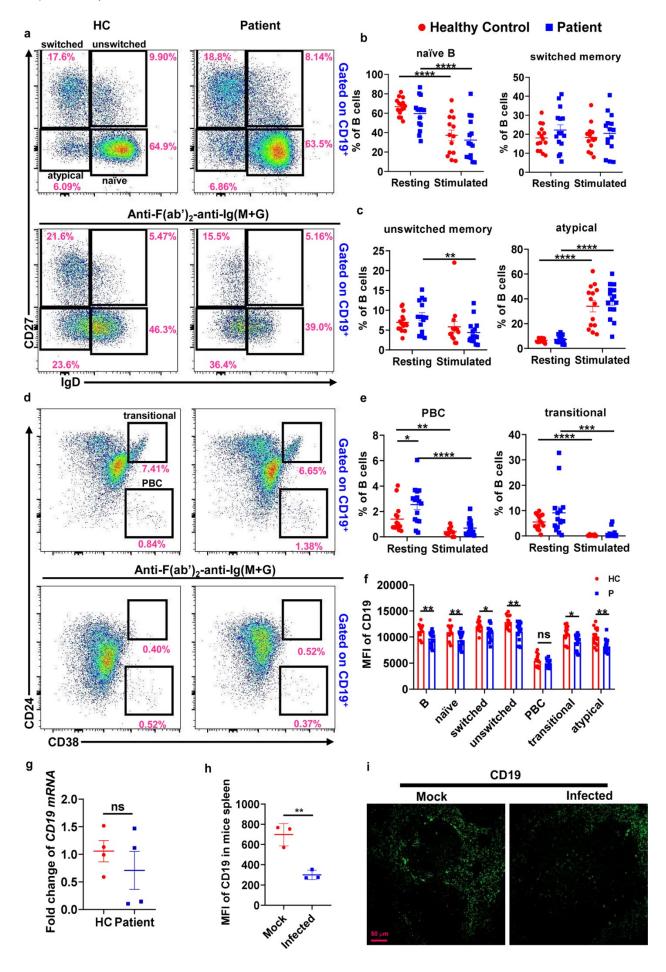
ผลที่ได้ (Results)

การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้ immune phenotype และการทำงานของ B cell ในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโรคโควิด

กลุ่มย่อยของ B cell ที่จำเพาะ (specific B-cell subsets) มีบทบาทสำคัญในระบบภูมิคุ้มกันต้านไวรัสที่อาศัยสารน้ำ (antiviral humoral immunity) เพื่อศึกษาว่าการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 มีผลต่อ B-cell immune phenotype หรือไม่ ในขั้นแรกเราจึงทำการตรวจ naive B cells (CD27-IgD-), atypical (CD27-IgD-), switched (CD27-IgD-) และ unswitched (CD27-IgD-) memory B cells, transitional B cells (CD38·CD24^{hi}) รวมทั้ง plasma blast cells (PBC, CD38·CD24⁻) ใน PBMCs จากผู้ป่วยที่พื้น ตัวจากโรคโควิด 19 และในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ขณะที่ในระยะพัก (resting stage) กลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มี สุขภาพดีและกลุ่มผู้ป่วยที่ฟื้นตัวมีประชากร B cell ที่ใกล้เคียงกัน แต่ความถี่ของโรคท่อน้ำดีอักเสบปฐมภูมิ (primary biliary cholangitis - PBC) ในกลุ่มผู้ป่วยมีการเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มี สุขภาพดี เพื่อที่จะศึกษาการตอบสนองของ B cell ต่อการส่งสัญญาณที่อาศัย B Cell Receptor (BCR-dependent signaling) B cell ได้รับการกระตุ้นจากแอนติบอดี F(ab')2 anti-human Ig(M + G) เป็นเวลานาน 24 ชั่วโมง ความถี่ของ naive B cell, PBC, และ transitional B cell ที่ได้รับการกระตุ้นทั้งในกลุ่มผู้ป่วยและกลุ่มควบคุมซึ่ง เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีมีการลดลง แต่มีการเพิ่มขึ้นในส่วนของ atypical memory B cell เมื่อเปรียบเทียบกับในระยะพัก (resting state) (ภาพประกอบ <u>1a-e</u>) ความถี่ของ unswitched memory B cell ที่ได้รับการกระตุ้นในกลุ่ม ผู้ป่วยลดลง แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีเมื่อเปรียบเทียบกับในระยะพัก (ภาพประกอบ <u>1a, c</u>) ที่ น่าสนใจก็คือว่าการแสดงออกของโปรตีน CD19 ซึ่งเป็นตัวควบคุมที่สำคัญของการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) บนพื้นผิวภายนอกของ B cell ทั้งหมดและกลุ่มย่อยของ B-cell เกือบจะทั้งหมดในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวมีการ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ <u>1f</u>) อย่างไรก็ตามการแสดงออกของ CD19 mRNA ของ B cells ในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพ

ดี (ภาพประกอบ 1g) หลังจากใช้การทดลองวิธี immunofluorescence การแสดงออกของโปรตีน CD19 มีการ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญในม้ามของหนูที่ติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 เปรียบเทียบกับในหนูที่ไม่มีการติดเชื้อ (โมเดลจำลอง) (ภาพประกอบ 1h, i) ผลที่ได้เหล่านี้บ่งชี้ว่าการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 อาจจะทำให้ immune phenotype และ การทำงานของ B cells เปลี่ยนแปลงไปโดยผ่านการยับยั้งขัดขวางการแสดงออกของโปรตีน CD19

ภาพประกอบ 1.

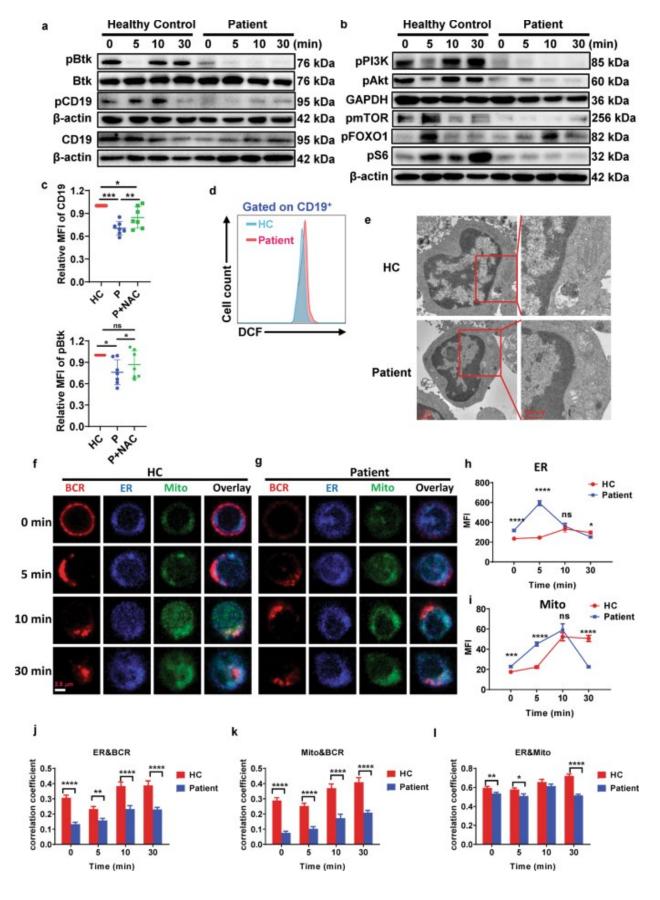
การติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้ immune phenotype และการทำงานของ B cell เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนทำให้การแสดงออก ของโปรตีน CD19 บนพื้นผิวภายนอกของ B cell ลดลงในผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว. การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค flow cytometry สำหรับ ความถี่ของ naive B cells (naive, CD19 IgD CD27-), class-switched B cells (switched, CD19-IgD-CD27-), unswitched memory B cells (unswitched, CD19-IgD-CD27-), transitional B cells (transitional, CD19·CD24·CD38·), plasma blasts (PBC, CD19·CD38·CD24-) และ atypical memory B cells (atypical, CD19 IgD-CD27-) ใน PBMCs ระหว่างระยะพักและที่ได้รับการกระตุ้นจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ ฟื้นตัว (n = 14-15) และจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (n = 15). ที่แสดงในภาพประกอบเป็น dot plots ที่เป็นตัวแทน (**a, d**) และเปอร์เซ็นต์เฉลี่ย (±SEM) ของประชากร B cell กลุ่มย่อย (**b**, **c**, **e**). การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค flow cytometry สำหรับค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของโปรตีน CD19 บน B cells ทั้งหมด (B, CD19-), naive B cells, class-switched B cells, unswitched memory B cells, transitional B cells, plasma blasts, และ atypical memory B cells ใน PBMCs ระหว่างระยะพักจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (n = 15) และจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มี สุขภาพดี (n = 15). ระยะพัก (resting) = เซลล์ก่อนการกระตุ้น, ที่ได้รับการกระตุ้น (stimulated) = เซลล์หลังการกระตุ้นด้วย 10 µg/ml biotin-F(ab')₂-anti-lg(M + G) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (f). การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค RT-PCR สำหรับระดับ CD19 mRNA ของ B cell จากผู้ป่วยที่ฟื้นตัว (n=4) และจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (n=4) (\mathbf{g}). การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค immunofluorescence สำหรับการแสดงออกของโปรตีน CD19 ในส่วนที่มีพยาธิสภาพของไต (nephritic sections) จาก หนูที่ติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 (n = 3) และจากหนูในกลุ่มจำลอง (mock mice) (n = 3) ที่แสดงในภาพประกอบเป็นภาพ (images) ที่เป็นตัวแทน (**h, i**). การประเมินทางสถิติดำเนินการโดยใช้การทดสอบชนิด two-tailed Student's *t*-test. นัยสำคัญทางสถิติระบุ โดยใช้เครื่องหมายดอกจัน (asterisks): *p < 0.05,**p < 0.01, ***p < 0.001, และ ****p < 0.0001

การติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) และเมตาบอลิซึมของ B cell เปลี่ยนแปลงไปในผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว

โปรตีน CD19 เป็นตัวควบคุมที่สำคัญสำหรับการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor รวมทั้งการพัฒนา B cell และ การตอบสนองของภูมิคุ้มกันที่อาศัยสารน้ำ (humoral immune response) เพื่อที่จะศึกษาว่าการติดเชื้อซาร์สโคโรนา ไวรัส 2 มีผลต่อการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) หรือไม่ B cell จากผู้ป่วยและจากกลุ่ม ควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการกระตุ้นด้วย biotin-F(ab')2 anti-human Ig(M + G) และ streptavidin เป็นระยะเวลาตามที่ระบุ และย้อมด้วยแอนติบอดีที่จำเพาะต่อโปรตีน CD19, phosphorylated CD19, และ downstream signal protein-phosphorylated Btk, รวมทั้งวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Western blotting เราพบว่าระดับของโปรตีน CD19, phosphorylated CD19, และ phosphorylated Btk ทั้งหมดใน B cell จากผู้ป่วยมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 2a) โปรตีน CD19 เป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญของวิถีการส่งสัญญาณของเอนไซม์ PI3K ในเซลล์ที่ได้รับการกระตุ้นด้วย anti-Ig(M + G) ต่อจากนั้นเซลล์ที่ได้รับการกระตุ้นด้วย anti-Ig(M + G) ได้รับการตรวจสอบสำหรับการกระตุ้นของเอนไซม์ PI3K และสัญญาณชนิด downstream ของเอนไซม์ PI3K โดยเทคนิค Western blotting ไม่น่าแปลกใจที่เรา

พบว่า phosphorylated PI3K, Akt, FoxO1, S6, และ mTOR ใน B cell จากผู้ป่วยมีการลดลงอย่างมี นัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ <u>2b</u>)

ภาพประกอบ 2.

การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) และเมตาบอลิซึมของ B cell เปลี่ยนแปลงไปในผ้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว. B cells จากผ้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและจากกล่มควบคมซึ่งเป็นผ้ที่มีสขภาพดีได้รับการกระต้นด้วย 10 μg/ml biotin-F(ab')2-anti-lg(M + G) และ 20 μg/ml streptavidin เป็นเวลาตามที่ระบุ และระดับของ Btk, pBtk, pCD19, CD19, pPI3K, pAkt, pmTOR, pS6, และ pFoxO1 ได้รับการประเมินโดยเทคนิค Western blot. GAPDH หรือ β-actin เป็นตัวควบคุม (control). ที่แสดงในภาพประกอบเป็น blots ที่เป็นตัวแทนของการทดลองที่เป็นอิสระ з ครั้ง (a, b). การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค flow cytometry สำหรับค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของโปรตีน CD19 และ pBtk บน B cell ที่ได้รับการกระตุ้นเป็นเวลา 5 นาทีจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (n = 7) และจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มี สุขภาพดี (n = 7) ซึ่งได้รับการเพาะเลี้ยงเซลส์โดยใช้ NAC และไม่ใช้ NAC (c). การประเมินทางสถิติทำโดยใช้การทดสอบแบบ twotailed Student's t-test. PBMCs จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการกระตุ้นด้วย 10 µg/ml biotin-F(ab')2-anti-lg(M + G) เป็นเวลา 30 นาที และการผลิตสาร reactive oxygen species (ROS) ได้รับการตรวจวัดใน CD19+ B cells (d). ไมโตคอนเดรียใน B cells จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพ ดีได้รับการตรวจวิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน (transmission electron microscopy - TEM). ที่แสดง ในภาพประกอบเป็นภาพ (image) ที่เป็นตัวแทนของการทดลองที่เป็นอิสระ 3 ครั้งจาก B cells จำนวนอย่างน้อย 40 เซลล์ (e). Scale bars, 1 μm และ 500 nm. B cell จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ที่ติดป้าย (labeled with) 10 µg/ml AF594-F(ab')2-anti-lg(M + G) ได้รับการกระตุ้นที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลาตามที่ระบุและถูกทำให้คงสภาพ (fix) จากนั้นทำให้เซลล์เป็นรูหรือเปิดช่องว่างของเซลล์เมมเบรน (permeabilize) และย้อมด้วย probes ที่จำเพาะต่อ endoplasmic reticulum (ER) และไมโตคอนเดรีย. การวิเคราะห์เซลล์ด้วยเทคนิค confocal analysis สำหรับ ER และไมโต คอนเดรียใน B cells. ที่แสดงในภาพประกอบเป็นภาพ (image) ที่เป็นตัวแทน (f, g), ค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ endoplasmic reticulum (ER) (h) และไมโตคอนเดรีย (i), และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) ของ B Cell Receptor (BCR) กับ endoplasmic reticulum (ER) (j), B Cell Receptor (BCR) กับไมโตคอนเดรีย (k), และ endoplasmic reticulum (ER) กับไมโตคอนเดรีย (l) จากการทดลองที่เป็นอิสระ 3 ครั้ง. Scale bars, 2.5 µm. การประเมินทางสถิติทำโดยใช้การทดสอบแบบ two-tailed Student's t-test. นัยสำคัญทางสถิติระบุโดยใช้ เครื่องหมายดอกจัน (asterisks): *p < 0.05,**p < 0.01, ***p < 0.001, และ ****p < 0.0001

ด้วยเหตุที่ว่าการส่งสัญญาณของเอนไซม์ PI3K เป็นตัวควบคุมหลักที่มีความสำคัญสำหรับเมตาบอลิซึมของ B cell และการส่ง สัญญาณรีด๊อกซ์ 11 เราจึงคาดว่าการติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัสทำให้เมตาบอลิซึมของ B cell เปลี่ยนแปลงไปด้วย การผลิตสาร reactive oxygen species (ROS) ที่มีความผิดปกติสามารถนำไปสู่การอยู่รอดที่มีความพิการบกพร่อง (impaired survival) ของ B cell ปกติรวมทั้ง germinal center B cell 12:13 และสาร reactive oxygen species จากไมโตคอนเดรียก็จะระจับยับยั้งการตอบสนองของภูมิคุ้มกันที่อาศัยสารน้ำโดยผ่านการแสดงออกของ โปรตีน CD19 ที่ลดลงใน B cell ของหนู 14 ต่อจากนั้นเราได้ตรวจหาการแสดงออกของโปรตีน CD19 และ phosphorylated Btk บนพื้นผิวภายนอกของ B cells ของผู้ป่วยหลังจากได้รับการเพาะเลี้ยงเซลล์ด้วยอาหารเลี้ยง เชื้อที่มีสารต้านอนุมูลอิสระ (N-acetyl cysteine) และพบว่าระดับของโปรตีน CD19 และ pBtk บน B cells ของผู้ป่วยในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีสารต้านอนุมูลอิสระมีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับใน B cell ของผู้ป่วยที่ไม่ได้รับ

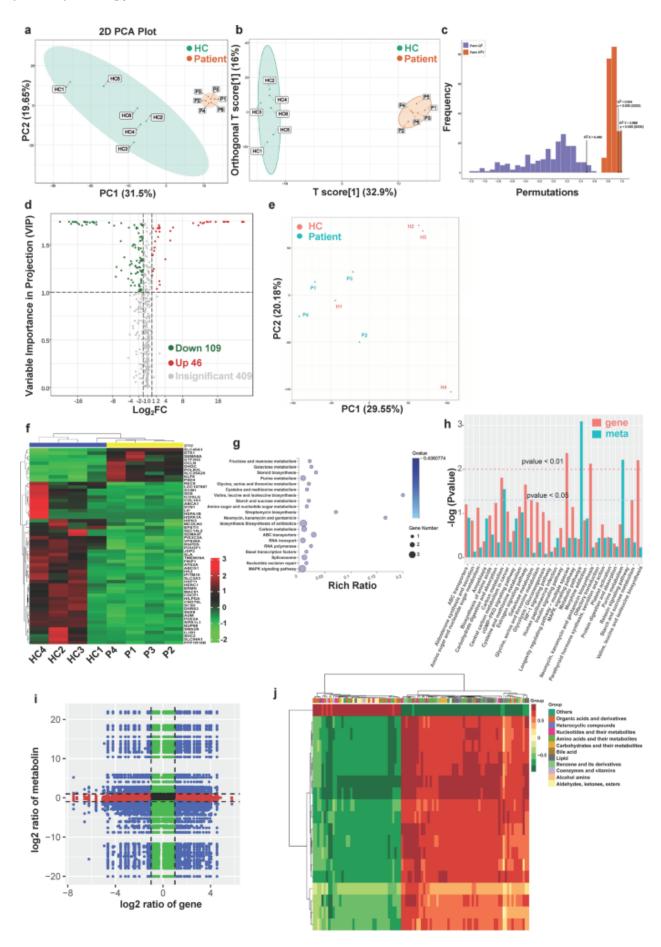
การบำบัดรักษา (ภาพประกอบ <u>2c</u>) เพื่อที่จะประเมิน redox state ของ B cell จากผู้ป่วยโควิด 19 B cell จากผู้ป่วย และกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการกระตุ้นด้วย F(ab')2 anti-human Ig(M + G) และย้อมด้วย oxidantsensing fluorescent probe dichlorodihydrofluorescein (DCFH) รวมทั้งตรวจวัดการผลิตสาร reactive oxygen species (ROS) ทั้งหมด เราพบว่า B cell ของผู้ป่วยผลิตสาร reactive oxygen species (ROS) ในปริมาณที่มากกว่าในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ <u>2d</u>) กลุ่มโปรตีน complex III ที่ผังตัวอยู่บนเยื่อหุ้มชั้นในของไมโตคอนเดรีย เป็นสิ่งจำเป็นในการผลิตสาร reactive oxygen species ที่ได้รับการ กระตุ้นจากภาวะพร่องออกซิเจน (hypoxia-induced ROS) และการตรวจจับปริมาณออกซิเจนในเซลล์ (cellular oxygen sensing) 15 เราได้ตรวจวิเคราะห์ไมโตคอนเดรียใน B cell และพบว่ามีการบวม (swelling) ของไมโตคอน เดรียเพิ่มมากขึ้นใน B cell ของผู้ป่วยเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ <u>2e</u>) การรักษา สภาวะสมดุลของ endoplasmic reticulum (ER) มีผลต่อเมตาบอลิซึมของ B cell และการตอบสนองต่อ metabolic stress โดยการควบคุมระดับของแคลเซียมในไมโตคอนเดรีย<u>16</u> เพื่อที่จะศึกษาต่อไปถึงผลของการติดเชื้อซาร์ สโคโรนาไวรัส 2 ต่อเมตาบอลิซึมของ B cell B cell จากผู้ป่วย และจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีจึงได้รับการกระตุ้น ด้วย $F(ab')_2$ anti-human Ig(M+G) เป็นเวลายาวนานต่าง ๆ กัน และย้อมด้วย ER tracker และ MITO tracker สำหรับไมโตคอนเดรีย รวมทั้งตรวจวิเคราะห์ด้วยเทคนิค confocal microscopy เราพบว่า ค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ endoplasmic reticulum (ER) และ MITO ของ B cell จาก ผู้ป่วยมีการเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในนาทีที่ 0 และนาทีที่ 5 แต่ลดต่ำลงใน 30 นาทีเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่ มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ <u>2f-i</u>) นอกจากนี้ colocalization ระหว่าง B Cell Receptor (BCR) และ endoplasmic reticulum (ER) หรือ MITO ก็มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญตลอดการกระตุ้น B cell ในผู้ป่วยเมื่อ เปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 2j-k) เรายังพบด้วยว่า colocalization ระหว่าง endoplasmic reticulum (ER) กับ MITO มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในนาทีที่ 0 นาทีที่ 5 และนาทีที่ 30 ใน B cell ของผู้ป่วยเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 2l) โดยรวมแล้วผลที่ได้เหล่านี้บ่งชี้ว่า การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 อาจจะทำให้กิจกรรมเมตาบอลิซึมของ B cell เปลี่ยนแปลงไป และทำให้มีการผลิตสาร reactive oxygen species (ROS) เพิ่มมากขึ้น ซึ่งในทางกลับกันทำให้การแสดงออกของโปรตีน CD19 และการ ส่งสัญญาณที่อิงอาศัย B Cell Receptor (BCR-dependent signaling) ลดน้อยลง

การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้ serum metabolite profile และ transcriptome profile ของ B cell เปลี่ยนแปลงไป

เพื่อที่จะศึกษาความแตกต่างขององค์ประกอบทางด้านเมตาบอลิซึมของเซรั่มระหว่างผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวกับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็น ผู้ที่มีสุขภาพดี เราจึงได้ทำการวิเคราะห์ทางด้านเมตาบอลิซึม มีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis - PCA) กับชุดที่สมบูรณ์ของโมเลกุลหรือเมตาโบโลม และใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธี orthogonal partial least-squares discriminant analysis (OPLS-DA) เพื่อแยกแยะความแตกต่างของ metabolic

profile ระหว่างกลุ่มผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวกับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 3a-c) โดยการรวม FC เข้า กับ VIP จากแบบจำลอง OPLS-DA ในที่สุดเมตาบอไลต์จำนวน 155 เมตาบอไลต์ซึ่งในจำนวนนี้ 109 เมตาบอไลต์เป็น downregulated และ 46 เมตาบอไลต์เป็น upregulated ก็ถูกทำให้เปลี่ยนแปลงไปในเซรั่ม ของผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (ภาพประกอบ 3d) ในบรรคาเมตาโบไลต์ที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ระดับของกรดอะมิโน Larginine, L-glutamic acid, L-isoleucine, L-cystine, และ L-cysteine มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญใน เซรั่มจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว เพื่อที่จะตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ได้จากข้อมูลโอมิกส์ ระดับของ glutamic และ cysteine ในเซรั่มจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 1) โดยรวมแล้วผลที่ได้ เหล่านี้เป็นพื้นฐานของเหตุผลในการวินิจฉัยว่าองค์ประกอบทางด้านเมตาบอลิซึมของเซรั่มทำให้การส่งสัญญาณและการทำงานของ B cell มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

ภาพประกอบ 3.

การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้องค์ประกอบทางด้านเมตาบอลิซึมของเซรั่มและ transcriptome profile ของ B cell เปลี่ยนแปลงไปในการส่งผลกระทบต่อการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor. การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis - PCA) ของเมตาโบโลมเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างตัวอย่างจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (n = 6) และกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (n = 6) ตามที่ระบุ (a). การวิเคราะห์ด้วยวิธี orthogonal partial least-squares discriminant analysis (OPLS-DA) แสดงให้เห็นการแยกแยะความแตกต่างที่เป็นไปได้ของเมตาบอไลต์ในเซรั่มจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (n = 6) และจากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (n = 6) ตามที่ระบุ. R2 และ Q2 เป็นตัวแทนของความสอดคล้อง (goodness of fit) และการทำนาย (prediction) ตามลำดับ และค่า p-value แสดงระดับของนัยสำคัญของโมเดล (x axis = predictive components, y axis = orthogonal component) (b, c). โดยการรวม FC เข้ากับ VIP จากโมเดล OPLS-DA, volcano plot แสดงให้เห็นถึงเมตาบอไลต์ที่มีอยู่อย่างมากมายแตกต่างกันไปในเชวัมจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้น ตัว. 2 กลุ่มซึ่งประกอบด้วย 46 upregulated metabolites และ 109 downregulated metabolites. เมตาบอไลต์ ที่มีอยู่อย่างมากมายแตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญได้รับการใส่รหัสสี (color-coded): สีแดงบ่งบอกว่าเป็น uprequlated proteins สีเขียวแสดงถึง downregulated proteins (d). การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis - PCA) ของ transcriptome เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างตัวอย่างจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (n = 4) และกลุ่ม ควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (n = 4) ตามที่ระบุ (**e**). การจัดกลุ่มแผนภูมิความร้อน (heat map) สำหรับยีนที่มีการแสดงออกต่าง ๆ กันใน B cell จากอาสาสมัครกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีจำนวน 4 คน และผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวจำนวน 4 คน. แกนนอนเป็นตัวแทนตัวอย่างและ แกนตั้งเป็นตัวแทนยีนที่มีการแสดงออกต่าง ๆ กัน. สีแดง = สหสัมพันธ์เชิงบวก สีเขียว = สหสัมพันธ์เชิงลบ (**f**), การวิเคราะห์วิถี **KEGG** ของยีน ในผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและกลุ่มควบคุม. สีและขนาดของ bubble เป็นตัวแทนของค่า p-value และจำนวนของการ count (q). การ วิเคราะห์ KEGG enrichment ของวิถีซึ่งมีอยู่อย่างมากมายแตกต่างกันไปโดยการรวมเมตาบอไลต์ที่มีอยู่อย่างมากมายแตกต่างกันไปนั้น เข้ากับยีนที่มีการแสดงออกต่าง ๆ กัน ชื่อของวิถีแสดงไว้ที่ด้านล่าง ความสูงของแท่งกราฟที่ยิ่งสูงบ่งชี้ถึงค่า p-value ที่ยิ่งลดลง (h). Ninequadrant plot แสดงให้เห็น multiples ต่าง ๆ กันของยีนและเมตาบอไลต์ที่มี Pearson's correlation coefficient >0.8 ในแต่ละกลุ่มซึ่งแตกต่างกันโดยใช้เส้นประสีดำ (i). สำหรับเมตาบอไลต์และยืนต่าง ๆ กันที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) มากกว่า 0.8 ในการวิเคราะห์ตามข้างบนนี้แผนภูมิความร้อนซึ่งแบ่งกลุ่มตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) แสดงให้เห็นผลของสหสัมพันธ์ที่ได้รับการคัดเลือก (j)

เราได้ตรวจพบความแตกต่างของ transcriptome ของ B cell ระหว่างผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่ มีสุขภาพดี มีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis - PCA) กับ transcriptome และมีการแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีกับผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (ภาพประกอบ 3e) การแสดงออกของ 48 ยีนมีการ downregulate อย่างมีนัยสำคัญ และ 10 ยีนมีการ upregulate อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวกับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 3f) ต่อจากนั้นเราได้ทำการวิเคราะห์ การเพิ่มขึ้นของพังก์ชั่นโดยใช้เกี่ยวโตสารานุกรมของยีนและจีโนม (Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes (KEGG) functional enrichment analysis) และพบว่า differentiating genes/metabolic genes มีการเพิ่มขึ้นในจำนวนทั้งสิ้น 20 วิถี โดยที่ส่วนมากเป็นวิถีการส่งสัญญาณเมตาบอลิซึม (metabolic signaling pathway) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสังเคราะห์กรดอะมิโนและเมตาบอลิซึมของกรดอะมิโน

(ภาพประกอบ3q) และสุดท้ายเพื่อที่จะสึกษาความแตกต่างของยืนที่เกี่ยวข้องกับเมตาบอลิซึมและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากเมตาบอลิซึม เราได้ทำการวิเคราะห์ผสมผสานระหว่าง transcriptome กับ metabolome เข้าด้วยกัน เราพบว่ายืนที่เกี่ยวข้องกับเม ตาบอลิซึมและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากเมตาบอลิซึมมีความผิดปกติ เกี่ยวโตสารานุกรมของยืนและจีโนม (KEGG) ถูกใช้ในการ แยกแยะวิถีเมตาบอลิซึม (metabolic pathway) ของยีนและเมตาบอไลต์ เราพบวิถีเมตาบอลิซึม (metabolic pathway) จำนวน 30 วิถีที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีกับผู้ป่วยโควิด 19 ที่ ฟื้นตัว (ภาพประกอบ 3h) ใน transcriptome ระดับของการเพิ่มสูงขึ้นในวิถีการส่งสัญญาณสำหรับ Longevity regulating pathway- multiple species, valine, leucine, and isoleucine biosynthesis, Neomycin, kanamycin, and gentamicin biosynthesis, carbon metabolism, และ estrogen signaling pathway (ภาพประกอบ 3h) ใน metabolome ระดับของ การเพิ่มสูงขึ้น (สูงกว่า) ในเมตาบอลิซึมของสารพิวรีนและเมตาบอลิซึมของคาร์บอน (ภาพประกอบ <u>3h</u>) เราไค้ทำการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์สำหรับขึ้นและเมตาบอไลต์ที่ตรวจพบในแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกัน Nine-quadrant diagram และ Heat map clustering ถูกใช้เพื่อแสดง multiples ต่าง ๆ กันของเมตาบอไลต์ในแต่ละกลุ่มซึ่งแตกต่างกันที่มี Pearson's correlation coefficient มากกว่า 0.8 เราพบภาวะที่มีอัตราของเมตาบอลิซึมสูงเกินปกติ (hypermetabolic state) ในกลุ่มผู้ป่วยที่ฟื้นตัว (ภาพประกอบ 3i, j) นอกจากนี้เพื่อที่จะตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ได้จากข้อมูลโอมิกส์เรา จึงได้ตรวจวัดระดับของ mRNA ของยีนต่าง ๆ ที่แสดงในภาพประกอบ <u>2f</u> ใน B cell โดยวิธี RT-PCR และพบว่าระดับ mRNA ของ HK2, SLC04A1, SDS, และ COL1A1 มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญใน B cell ของผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 2) ผลที่ได้เหล่านี้ทำให้น่าเชื่อได้ว่าเชื้อซาร์สโคโรนา ไวรัส 2 อาจจะทำให้เมตาบอลิซึมของ B cell มีการเปลี่ยนแปลงไปโดยผ่านวิถีเหล่านี้

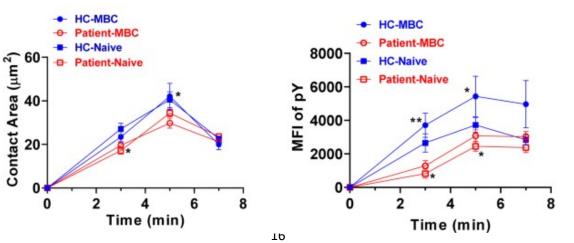
กล่าวโดยสรุปการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 อาจจะมีผลต่อการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) โดยการเปลี่ยน metabolomics profile และ transcriptome profile ของ B cell

การติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor เปลี่ยนแปลงไปโดยการมีผลกระทบต่อการ กระตุ้น B cell ในระยะเริ่มแรก

เพื่อศึกษาผลกระทบจากการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 ต่อการกระตุ้น B cell และต่อการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor ในระยะเริ่มแรก กล้องจุลทรรศน์ชนิด Confocal and total internal reflection fluorescence microscope (TIRFm) ถูกใช้ในการสังเกตการแพร่กระจายของ B cell การรวมกลุ่มของ B Cell Receptor การสะสม signalosome และการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) B cell จากผู้ป่วยและกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการกระตุ้นด้วยแอนติเจนที่เกี่ยวข้องกับเยื่อหุ้มเซลล์ (membrane-associated antigen) ในช่วงระยะเวลายาวนานต่าง ๆ กันและย้อมด้วยแอนติบอดีที่มีความจำเพาะ

ต่อ pCD19 และ phospho-Tyrosines (pY) AF647-CD27 ถูกใช้เพื่อแยกความแตกต่างระหว่าง naïve B cell (CD27-) และ memory B cell (CD27-) การแพร่กระจายของ B cell แสดงให้เห็นกับบริเวณที่สัมผัส (contact area) และการรวมกลุ่มของ B Cell Receptor ได้รับการตรวจวัดโดยใช้ค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) สำหรับการแพร่กระจายของ B cell บริเวณที่สัมผัส (contact area) มีการลดลงใน naive B cell ของผู้ป่วยในนาทีที่ 3 และลดลงอย่างมีนัยสำคัญใน memory B cell ของผู้ป่วยในนาทีที่ 5 หลังจากการกระตุ้นเมื่อ เปรียบเทียบกับใน naive B cell และ memory B cell ของกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ <u>4a-c</u>) สำหรับสัญญาณของ B Cell Receptor ทั้งหมดค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ pY มีการ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญในนาทีที่ 3 และนาทีที่ 5 ใน naive B cell ของผู้ป่วยเมื่อเปรียบเทียบกับของ naïve B cell และ memory B cell ของกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 4a, b, d) สำหรับการรวมกลุ่มของ B Cell Receptor ค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ B Cell Receptor มีการลดลงอย่างมี นัยสำคัญในนาทีที่ 3 และนาทีที่ 5 ทั้งใน naive B cell และ memory B cell ของผู้ป่วยเมื่อเปรียบเทียบกับของ naïve B cell และ memory B cell ของกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ <u>5a-c</u>) นอกจากนี้ค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ pSHIP ซึ่งเป็นสัญญาณที่วัดได้จาก cell ที่ไม่มี B Cell Receptor มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในนาทีที่ 5 ใน naive B cell และ memory B cell หลังการ กระตุ้น เปรียบเทียบกับของ naïve B cell และ memory B cell ของกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 5a, b, d) สำหรับการกระตุ้นของโปรตีน CD19 ค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ pCD19 มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในนาทีที่ 3 และนาทีที่ 5 ใน naïve B cell และ memory B cell ของ ผู้ป่วยเมื่อเปรียบเทียบกับของ naïve B cell และ memory B cell ของกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (ภาพประกอบ 6a-c) ผลที่ได้เหล่านี้บ่งชี้ว่าการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) เปลี่ยนแปลงไปโดยผ่านการยับยั้งขัดขวางการกระตุ้น naïve B cell และ memory B cell ใน ระยะแรกเริ่ม

Naïve B cell a **Patient Healthy Control** IRM **BCR** Overlay IRM pΥ Overlay pΥ BCR 3min 5min 7min Memory B cell b **Patient Healthy Control BCR** Overlay IRM **IRM** pΥ **BCR** pΥ Overlay 3min 5min 7min d C HC-MBC HC-MBC Patient-MBC

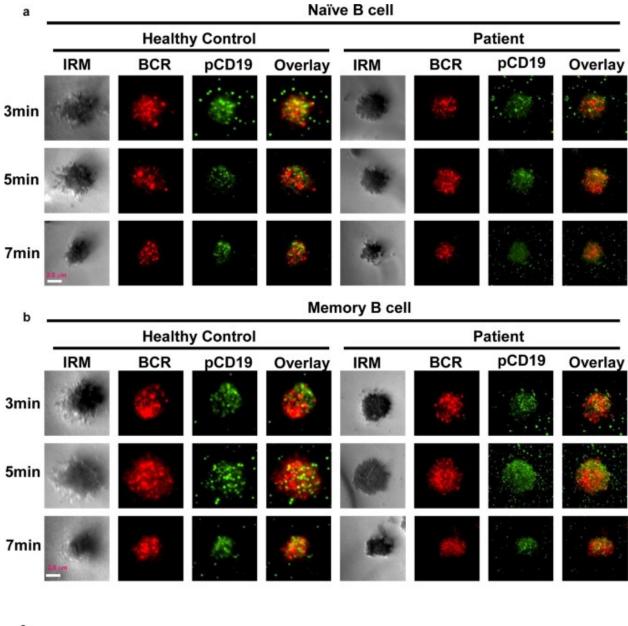

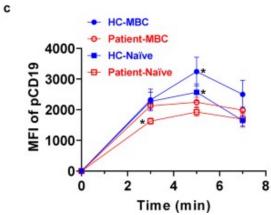
การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 ทำให้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) เปลี่ยนแปลงไปโดยการส่งผลกระทบ ต่อการกระตุ้น B cell ในระยะแรกเริ่ม. Naïve B cell (CD27-) และ memory B cell (CD27-) จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและ จากกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการกระตุ้นด้วย 10 μg/ml AF546-mB-Fab′-anti-lg ที่โยงกับขึ้นไขมันที่เรียงตัวกันสอง ชั้น (lipid bilayer) ที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 3 นาที 5 นาที และ 7 นาที. ต่อจากนั้นเซลส์ถูกทำให้คงสภาพ (fix) และทำให้เป็นรูหรือเปิด ช่องว่างของเซลส์เมมเบรน (permeabilize) แล้วจึงย้อมด้วย Alexa Fluor 647 anti-CD27 and anti-pY (a, b), ตาม ด้วย Alexa Fluor 488 goat anti-mouse IgG. เซลส์ได้รับการตรวจวิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์ ชนิด Tirf microscope. ที่แสดงในภาพประกอบเป็นภาพ (image) ที่เป็นตัวแทน ค่าเฉลี่ย (mean values) ของ B-cell contact area (c), และค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ pY (d) ใน contact zone จากการทดลองที่เป็นอิสระ 3 ครั้ง. Scale bars, 2.5 μm. การประเมินทางสถิติทำโดยใช้การทดสอบแบบ two-tailed Student's t-test. นัยสำคัญทางสถิติระบุ โดยใช้เครื่องหมายดอกจัน (asterisks): *p < 0.05,**p < 0.01, ***p < 0.001, และ ****p < 0.0001

Naïve B cell a **Patient Healthy Control** IRM **BCR** IRM Overlay pSHIP BCR pSHIP Overlay 3min 5min 7min Memory B cell b **Healthy Control Patient** IRM **BCR** Overlay IRM **BCR** pSHIP Overlay pSHIP 3min 5min 7min d HC-MBC C - HC-MBC Patient-MBC MFI in the contact zone Patient-MBC **HC-Naive** 200 2000 **HC-Naive** Patient-Naive MFI of pSHIP **Patient-Naive** 150 1500 100 1000-500 50 0 4 Time (min) 2 4 2 8 0 6 8 0 6 Time (min)

การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 ยับยั้งขัดขวางการกระตุ้นในระยะเริ่มแรกของ SHIP ใน B cell. Naive B cell (CD27-) และ memory B cell (CD27-) จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการกระตุ้นด้วย 10 μg/ml AF546-mB-Fab′-anti-Ig ที่โยงกับชั้นใขมันที่เรียงตัวกันสองชั้น (lipid bilayer) ที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 3 นาที 5 นาที และ 7 นาที. ต่อจากนั้นเซลล์ถูกทำให้คงสภาพ (fix) และทำให้เป็นรูหรือเปิดช่องว่างของเซลล์เมมเบรน (permeabilize) แล้วจึงย้อมด้วย Alexa Fluor 647 anti-CD27 and anti-pSHIP (a, b), ตามด้วย Alexa Fluor 488 goat anti-rabbit IgG. เซลล์ ใด้รับการตรวจวิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์ Tirf microscope. ที่แสดงในภาพประกอบเป็นภาพที่เป็นตัวแทนและค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ B Cell Receptor (c) และ pSHIP (d) ใน contact zone จากการทดลองที่ เป็นอิสระ 3 ครั้ง. Scale bars, 2.5 μm. การประเมินทางสถิติทำโดยใช้การทดสอบแบบ two-tailed Student's t-test. นัยสำคัญทางสถิติระบุโดยใช้เครื่องหมายดอกจัน (asterisks): *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001, และ ****p < 0.0001

ภาพประกอบ 6.

การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 ยับยั้งขัดขวางการกระตุ้นในระยะเริ่มแรกของโปรตีน CD19 ใน B cell. Naive B cell (CD27-) และ memory B cell (CD27-) จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพ ดีได้รับการกระตุ้นด้วย 10 μg/ml AF546-mB-Fab′-anti-lg ที่โยงกันและกัน บชั้นไขมันที่เรียงตัวกันสองชั้น (lipid bilayer) ที่ อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 3 นาที 5 นาที และ 7 นาที. ต่อจากนั้นเซลล์ถูกทำให้คงสภาพ (fix) และทำให้เป็นรูหรือเปิดช่องว่างของเซลล์เมมเบรน (permeabilize) แล้วจึงย้อมด้วย Alexa Fluor 647 anti-CD27 and anti-pCD19 (a, b), ตามด้วย Alexa Fluor 488 goat anti-rabbit IgG. เซลล์ได้รับการตรวจวิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์ Tirf microscope. ที่แสดงใน ภาพประกอบเป็นภาพที่เป็นตัวแทนและค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) ของ pCD19 (c) ใน contact zone จากการทดลองที่เป็นอิสระ 3 ครั้ง. Scale bars, 2.5 μm. การประเมินทางสถิติทำโดยใช้การทดสอบแบบ two-tailed Student's t-test. นัยสำคัญทางสถิติระบุโดยใช้เครื่องหมายดอกจัน (asterisks): *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001, และ **** p < 0.0001

การอภิปราย (Discussion)

ตามรายงานต่าง ๆ ก่อนหน้านี้การติดเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 เป็นสาเหตุให้เกิดการหยุดชะงักทำลายล้างระบบภูมิคุ้มกัน (immune disruption) การศึกษาวิจัยหลายชิ้นได้รายงานว่าผู้ป่วยโรคโควิด 19 มีจำนวน lymphocyte counts ลดลงและจำนวน myeloid cells เพิ่มสูงขึ้นใน peripheral blood 17:18 มีรายงานหลายชิ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่แสดงให้ เห็นภาวะเม็ดเลือดขาวต่ำ (lymphopenia) โดยที่มีจำนวนของ T cells ทั้งชนิดCD4 และชนิด CD8 ลดลงอย่าง มหาศาลในผู้ป่วยโควิด 19 ที่มีอาการปานกลางและอาการรุนแรง<u>1920</u> การวิเคราะห์โดยวิธี flow cytometry ใน peripheral blood mononuclear cell (PBMCs) จากผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่มีอาการได้แสดงให้เห็นถึงการ ใหลเข้าอย่างมีนัยสำคัญของ granulocyte-macrophage colony-stimulating factor (GM-CSF)producing, activated CD4⁻ T cells and CD14⁻ HLA-DR¹⁰ inflammatory monocytes (IMs)<u>21·22</u> มีการศึกษาวิจัยจำนวนมากมายหลายชิ้นที่ได้แสดงให้เห็นถึงจำนวนที่ลดลงของ NK cells ใน PBMC ของ ผ้ป่วยโรคโควิด 19 ซึ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับความรนแรงของโรค 20·23 อย่างไรก็ตามไม่เป็นที่ชัดเจนว่าการควบคมการ ตอบสนองทางระบบภูมิคุ้มกันที่ถูกทำลายยังคงอยู่และเหมาะสมเข้ากันกับผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโควิด 19 หรือไม่ ในการศึกษาวิจัยของ เราเราได้อธิบายลักษณะของ immune phenotype ของ B cell จากผู้ป่วยจำนวน 15 คนที่ฟื้นตัวจากโควิด 19 ทั้งกลุ่ม ควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีและผู้ป่วยที่ฟื้นตัวมีประชากร B-cell ที่ใกล้เคียงกันในระยะพักและเมื่อได้รับการกระตุ้น อย่างไรก็ ตามความถี่ของของโรคท่อน้ำดีอักเสบปฐมภูมิ (primary biliary cholangitis - PBC) ในกลุ่มผู้ป่วยโควิด 19 มีการ เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีก่อนหน้ามีการกระตุ้น และเปอร์เซ็นต์ของ unswitched memory B cells มีการลดลงในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวแต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มี สุขภาพดีหลังจากมีการกระตุ้น B Cell Receptor ที่น่าสนใจยิ่งกว่านั้นก็คือ เราพบว่าการแสดงออกของโปรตีน CD19 มี การลดลงอย่างมีนัยสำคัญในเกือบจะทุกกลุ่มย่อยของ B cell (B-cell subsets) ในผู้ป่วยที่ฟื้นตัว โปรตีน CD19 เป็น หนึ่งในบรรดาสมาชิกของ B-cell receptor co-complex ซึ่งประกอบด้วย CD19, CD81, CD21, และ CD225 ซึ่งเพิ่มการส่งสัญญาณของแอนติเจน (antigenic signaling) อย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านทาง B cell

receptor (BCR) ดังนั้นถึงแม้ว่าการแสดงออกของโปรตีน CD19 ในผู้ป่วยโควิด 19 ที่พื้นตัวมีการลดลงเล็กน้อยอยู่ในช่วง อาจจะประมาณ 10% แต่ BCR signaling ก็มีการลดลงเป็นส่วนใหญ่ใน B cell ของผู้ป่วยที่พื้นตัวหลังจากมีการกระตุ้น B Cell Receptor โปรตีน CD19 เป็นตัวควบคุมที่สำคัญสำหรับ BCR signaling สำหรับการพัฒนา B cell และสำหรับการตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกันที่อาศัยสารน้ำ (humoral immune response) ก่อนหน้านี้เราได้ รายงานว่าการลดองค์ประกอบของเซลล์โปรตีน CD19 นำไปสู่ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องโดยการควบคุมการกระตุ้นในช่วงต้นของ memory B cells ในผู้ป่วยกลุ่มอาการ Wiskott-Aldrich syndrome 24 จึงไม่นำแปลกใจที่เราพบว่าการส่ง สัญญาณของ B Cell Receptor และการตอบสนองของ B cell ในระยะเริ่มแรก รวมทั้งการแพร่กระจายของ B cell การจับกลุ่มกันของ B Cell Receptor ตลอดจน signalosome recruitment ถูกทำให้เสียหาย ห ยุ ด ช ะ งั ก ไ ป ห ลั ง จ า ก มี ก า ร ก ร ะ ตุ้ น B Cell Receptor ใน ผู้ ป่ ว ย ที่ พื้ น ตั ว ในเชิงกลไกการแสดงออกของโปรตีน CD19 ที่ลดลงมีสาเหตุมาจากการผลิตสาร reactive oxygen species (ROS) ที่เพิ่มขึ้นแทนที่จะเป็น gene transcription ในผู้ป่วยโควิด 19 ที่พื้นตัว เมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้วเราชี้ให้เห็นว่า ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องในผู้ป่วยที่พื้นตัวมีสาเหตุมาจากการแสดงออกของโปรตีน CD19 ที่ลดลงซึ่งทำให้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling) ลดน้อยลง

หลักฐานที่เพิ่มมากขึ้นทำให้น่าเชื่อได้ว่าสิ่งแวดล้อมทางด้านเมตาบอลิซึมมีบทบาทสำคัญในการกำหนดควบคุมความเป็นไปและ การทำหน้าที่ของ B cell และการเปลี่ยนแปลงของปริมาณออกซิเจนที่มีอยู่และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเมตาบอลิซึมอื่น ๆ มีผล อย่างลึกซึ้งต่อการอยู่รอด การกระตุ้น ตลอดจนการเปลี่ยนแปลง (differentiation) ของ B cell 49 ในการศึกษาวิจัยของ เราในบรรดาเมตาบอไลต์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในการวิเคราะห์ serum metabolite profiles ระดับของกรดอะมิโน L-arginine, L-glutamic acid, L-isoleucine, L-cystine, และ L-cysteine มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญใน เซรั่มของผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว ผลที่ได้เหล่านี้บ่งชี้ว่าเมตาบอลิซึมที่หยุดชะงักเสียหายไปอาจจะมีผลต่อการกระดุ้นและการทำ หน้าที่ของ B cell ในผู้ป่วยที่ฟื้นตัว

นอกจากนี้ยังมีการรายงานว่าการผลิตสาร reactive oxygen species (ROS) ของไมโตคอนเดรียที่เพิ่มสูงขึ้นกี่ยัง ส่งผลให้เกิดการแสดงออกของโปรตีน CD19 ที่ลดลง 14 ซึ่งทำให้การส่งสัญญาณของ B Cell Receptor ลดลง ใน การศึกษาวิจัยของเราพบว่าสาร reactive oxygen species (ROS) มีการเพิ่มขึ้นและการแสดงออกของโปรตีน CD19 มีการลดลง และที่น่าสนใจก็คือการแสดงออกของโปรตีน CD19 และการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor ได้รับการกู้คืน (rescued) เป็นบางส่วนในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวโดยการใช้สารกำจัดความไม่บริสุทธิ์สำหรับสาร reactive oxygen species (ROS scavenger) คือ N-Acetyl Cysteine (NAC) ผลที่ได้เหล่านี้สอดคล้องกับสิ่งที่มี การรายงานและบ่งชี้ว่าสาร reactive oxygen species (ROS) ที่เพิ่มสูงขึ้นอาจจะมีผลต่อการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor ในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวโดยผ่านการยับยั้งขัดขวางการแสดงออกของโปรตีน CD19

โดยการใช้ transcriptome และเมตาบอลิซึมเราพบว่ายืนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับเมตาบอลิซึมและผลิตภัณฑ์จากเมตาบอลิซึม ถูกทำให้มีความผิดปกติ นอกจากนี้เรายังพบด้วยว่าสาร reactive oxygen species (ROS) ของ B cell ในผู้ป่วยที่ ฟื้นตัวมีการเพิ่มขึ้น ซึ่งบ่งชี้ถึงเมตาบอลิซึมของเซลล์ที่เพิ่มสูงขึ้นของ B cell ในผู้ป่วยที่ฟื้นตัว การศึกษาวิจัยก่อนหน้านี้ได้รายงาน ว่าการเปลี่ยนแปลงของสารเมตาบอไลต์และไขมันมีการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนกับการคำเนินไปของโรคในผ้ป่วยโค ้วิด 19 เหล่านี้ ซึ่งทำให้น่าเชื่อได้ว่าการพัฒนาของโรคโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเมตาบอลิซึมทั้งหมดในร่างกายผู้ป่วย <u>825</u> ที่น่าสนใจก็คือว่าการแสดงออกของโปรตีน CD19 ได้รับการกู้คืน (rescued) เป็นบางส่วนในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวโดยการใช้ สารกำจัดความไม่บริสุทธิ์สำหรับสาร reactive oxygen species (ROS scavenger) คือ N-Acetyl Cysteine (NAC) เราได้แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของภาวะเมตาบอลิซึมเป็นสาเหตุให้เกิดการแสดงออกที่ลดลงของตัว ควบคุมภูมิคุ้มกันคือโปรตีน CD19 ซึ่งมีความสำคัญและภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องในผู้ป่วยที่ฟื้นตัว นอกจากนี้เรายังพบว่าการ แสดงออกของโปรตีน CD19 ก็มีการลดลงเช่นเดียวกันในม้ามของหนูที่ติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 เราสามารถกล่าวโยงได้ว่าการ แสดงออกของโปรตีน CD19 ก็อาจจะมีการลดลงในผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อนี้ด้วยเช่นกัน อาจจะมีความน่าสนใจในการตรวจ วิเคราะห์การแสดงออกของโปรตีน CD19 ในผู้ป่วยที่ติดเชื้อเล็กน้อยและที่ติดเชื้อรุนแรงรวมทั้งภาวะเมตาบอลิซึมของ B cells นอกจากนี้สหสัมพันธ์ (correlation) ระหว่างการแสดงออกของโปรตีน CD19 และภาวะเมตาบอลิซึมต่าง ๆ กันของ B cell ก็เป็นสิ่งที่คุ้มค่าในการติดตามต่อไป ที่น่าตื่นเต้นมากกว่านั้นก็คือสหสัมพันธ์ (correlation) ระหว่างสาร reactive oxygen species (ROS) ที่เพิ่มขึ้นใน B cell ซึ่งกู้คืนการแสดงออกของโปรตีน CD19 กับการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor ซึ่งอาจจะช่วยแก้ไขเยียวยาภาวะภูมิคุ้มกันในผู้ป่วยที่ฟื้นตัว ไม่เป็นที่ทราบว่าผู้ป่วยที่ฟื้นตัวซึ่งมีการ แสดงออกของโปรตีน CD19 ลดลงมีความอ่อนแอง่ายต่อการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 ซ้ำมากขึ้นหรือไม่ ถ้าหากเป็นเช่นนั้น จริงก็อาจจะมีการใช้ตัวควบคุมเมตาบอลิซึมอย่างเช่น N-Acetyl Cysteine (NAC) ในทางคลินิกที่มีศักยภาพในการ ป้องกันการติดเชื้อเป็นครั้งที่สองของผู้ป่วยที่ฟื้นตัว

ถึงแม้ว่าเราพบการแสดงออกของโปรตีน CD19 ที่ลดลงแต่ระดับของ CD19 mRNA ก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใน B cell ของผู้ป่วยที่ฟื้นตัว ซึ่งบ่งชี้ว่าการติดเชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 อาจจะทำให้ระดับของโปรตีน CD19 ลดลงในช่วงการแปลรหัสหลัง การถอดรหัส (post-transcriptional translation) เรายังได้ตรวจสอบโมเลกุลมากมายในวิถีการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor (BCR signaling pathway) จากการทำ RNA-Sequencing แต่ก็ไม่พบความแตกต่าง ของ CD19 mRNA และโมเลกุลในวิถีการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor ระหว่างกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพ ดีและกลุ่มผู้ป่วยนั่นคือเหตุผลที่ว่าเพราะเหตุใดวิถีการส่งสัญญาณของ B Cell Receptor จึงไม่ปรากฏในวิถีการส่งสัญญาณ KEGG ที่มีการเพิ่มขึ้น ข้อมูลโอมิกส์เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้รับการวิเคราะห์สำหรับ B cell ที่ไม่ได้รับการกระตุ้น แต่อย่างไรก็ตามผลที่ ได้จากการทดลองกับ B cell ในหลอดทดลองก็มีการแต่ดงให้เห็นเมื่อ B cell ได้รับการกระตุ้นจาก F(ab')2-antihuman Ig (M + G) ดังนั้นจึงดูเหมือนว่าข้อมูลโอมิกส์ไม่สอดกล้องเข้ากันอย่างมีประสิทธิภาพกับผลที่ได้จากการทดลองกับ B cell ในหลอดทดลอง มีความน่าสนใจในการวิเคราะห์ข้อมูลโอมิกส์จาก B cell ที่ได้รับการกระตุ้นจาก F(ab')2-antihuman Ig (M + G)

การติดเชื้อจากแบ็คทีเรียและเชื้อราเป็นภาวะแทรกซ้อนปกติทั่ว ๆ ไปในผู้ป่วยที่มีภาวะปอดบวมจากไวรัสและนำไปสู่อัตราการ เสียชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้น การวิเคราะห์คุณสมบัติในการส่งสัญญาณของ B cell ในผู้ป่วยโควิด 19 น่าจะช่วยในการประเมินว่าการติด เชื้อโควิด 19 ทำให้ผู้ป่วยอ่อนแอง่ายต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคอื่น ๆ มากขึ้นหรือไม่ นอกจากนี้แล้วความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับว่าความ ผิดปกติทางด้านเมตาบอลิซึมที่สังเกตพบในเซรั่มของผู้ป่วยมีผลต่อการส่งสัญญาณของ B cell อย่างไรอาจจะสามารถเป็นแรง บันคาลใจให้มีการพัฒนาวิธีการรักษาใหม่ ๆ ที่มุ่งเป้าไปที่วิถีเมตาบอลิซึมที่จำเพาะ สารประกอบต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงเมตาบอลิซึม ของเซลล์และภาวะรีดอกซ์ได้รับการทดสอบในขณะนี้ ทั้งในขั้นก่อนการสึกษาวิจัยทางคลินิกและในขั้นการสึกษาวิจัยทางคลินิก การตอบสนอง ของ ภูมิ คุ้ ม กัน ที่มากเกินไป ในระหว่างการติด เชื้อไวรัสได้

เครื่องมือและวิธีการ (Materials and methods)

ผู้ป่วยและการเก็บเซลล์เม็ดเลือดขาวชนิด mononuclear ซึ่งประกอบด้วย lymphocytes และ monocyte จาก เลือดของมนุษย์ (Patients and PBMCs collection) ผู้ป่วยโรคโควิด 19 ได้รับการสรรหาจากโรงพยาบาลกลางแห่ง เมืองหวู่ฮั่น ในประเทศจีน ผู้ป่วยเหล่านี้สอดกล้องเป็นไปตามเกษฑ์การตรวจวินิจฉัยตามฉบับพิมพ์ครั้งที่ 5 ของแนวทางการตรวจ วินิจฉัยและการบำบัดรักษาโรคโควิด 19 ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติของประเทศจีน และผู้ป่วยเหล่านี้ได้รับการ ปล่อยตัวออกจากโรงพยาบาลหลังจากการตรวจหากรดนิวคลีอิกของเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 โดยวิธี RT-PCR มีผลเป็นลบ 2 ครั้งติดต่อกัน อาสาสมักรซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีซึ่งมีผลการตรวจหากรดนิวคลีอิกของเชื้อชาร์สโคโรนาไวรัส 2 โดยวิธี RT-PCR เป็นลบและมีแอนติบอดีทั้ง IgM และ IgG จำเพาะก็ได้รับการสรรหาจากโรงพยาบาลกลางแห่งเมืองหวู่ฮั่น ในประเทศจีน เช่นเดียวกัน มีการเก็บตัวอย่างเลือดจากการเจาะเลือดจากปลายนิ้วมีอของผู้ป่วยที่พื้นตัวจากโควิด 19 (10-12 สัปดาห์หลังจาก การตรวจวินิจฉัยครั้งแรกสุด) และของกลุ่มควบกุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี เซลล์ peripheral blood mononuclear cells (PBMCs) ได้รับการเพาะแยกเซลล์โดยใช้มีเดีย FicoII (GE FicoII-Paque PLUS, 17144002) ตาม ขั้นตอนปฏิบัติมาตรฐาน cell viability ในแต่ละตัวอย่างมีค่าสูงเกิน 85% ตัวอย่างพลาสมาได้รับการจัดเก็บไว้ที่อุณหภูมิ —80 °C เอกสารแสดงความยินยอมโดยมีการบอกกล่าวได้รับจากอาสาสมักรทุกคน โดยที่มีการอนุมัติเห็นชอบจากคณะกรรมการ พิจารณาจริยธรรมแห่งมหาวิทยาลัย Huazhong University of Science and Technology

ซาร์สโคโรนาไวรัส 2 การเพาะเลี้ยงเซลล์ และการไทเทรตไวรัส (SARS-CoV-2, cell culture, and virus titrations)

เชื้อซาร์สโคโรนาไวรัส 2 (IVCAS 6.7512) ได้รับและเพาะแยกเชื้อจาก bronchoalveolar lavage fluid ที่เก็บ ตัวอย่างจากผู้ป่วยโควิด 19 เซลล์ Vero E6 (ATCC® CRL-1586™) ถูกใช้ในการ propagate เชื้อซาร์สโคโรนา ไวรัส 2 ในอาหารเลี้ยงเชื้อชนิด DMEM ซึ่งมี 10% FBS, 1 mM L-glutamine รวมทั้ง 1% streptomycin–penicillin และเพาะเลี้ยงเซลล์ที่อุณหภูมิ 37 °C ใน 5% CO2 ส่วนที่เป็น cell supernatant ได้รับการปั่นแยก

และเก็บเกี่ยวในวันที่ 3 หลังจากการทำให้ติดเชื้อ เซลล์ Vero E6 ได้รับการ incubate กับ cell supernatant ที่มี การเจือจาง 10-fold serial dilutions และในหนึ่งชั่วโมงต่อมา medium ถูก drop และได้รับการแทนที่ด้วย อาหารเลี้ยงเชื้อชนิด DMEM ตัวใหม่ซึ่งได้รับการเสริมด้วย 2% FBS, 1 mM L-glutamine, และ 1% streptomycin-penicillin 3 วันหลังจากการ inoculation และ cytopathic effect (CPE) ได้รับการให้ คะแนนและค่า TCID₅₀ ได้รับการคำนวณตามที่อธิบายมาก่อนหน้านี้<u>29</u>

หนูและการทำให้ติดเชื้อ (Mice and infection)

หนูที่ได้รับการดัดแปลงพันธุกรรมซึ่งมีโปรตีน ACE2 ของมนุษย์ (hACE2) (คือหนู HFH4-hACE2) ที่มีภูมิหลังทาง พันธุกรรมหลากหลายผสมกัน (C3H, C57BL/6) หนูเหล่านี้ได้รับการบริจาคมาจากห้องปฏิบัติการ Z.Shi's laboratory ตามที่ได้อธิบายมาก่อนหน้านี้<u>30</u>:31

หนูได้รับการวางยาสลบโดยใช้ tribromoethanol (250 mg/kg) และต่อจากนั้นก็ได้รับการ inoculate ทางจู จมูกโดยใช้ 3*10⁴ TCID₅₀ SARS-CoV-2 ใน 50 µl DMEM สำหรับหนูแต่ละตัวตามที่ได้อธิบายมาก่อนหน้า นี้<u>31</u> หนูในกลุ่มจำลอง (mock group) ได้รับอาหารเลี้ยงเชื้อชนิด DMEM ในปริมาตรที่เทียบเท่ากัน หนูได้รับการทำกา รุณยฆาตในวันที่ 7 หลังจากการทำให้ติดเชื้อและม้ามของหนูได้รับการเก็บเกี่ยว การทำให้ติดเชื้อไวรัสดำเนินการในห้องปฏิบัติการ ชีวนิรภัยระดับ 3 (BSL-3) ตามแนวทางการปฏิบัติของคณะกรรมการจริยธรรมในการดูแลสัตว์ทอลองและการทอลองในสัตว์ของ สถาบัน (Institutional Animal Care and Ethics Committee of Animal Experimentation) และคณะกรรมการพิจารณาด้านจริยธรรมของสถาบันไวรัสวิทยาหวู่ฮั่น (Institutional Review Board of the Wuhan Institute of Virology) CAS (ethics number WIVA05202003)

การวิเคราะห์เซลล์โดยเทคนิค Flow cytometry

PBMCs จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและจากอาสาสมัครกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการย้อม (stain) กับ แอนติบอดีจำเพาะดังต่อไปนี้ : FITC-anti-CD19 (302206, Biolegend), Pacific Blue-anti-CD38 (356628, Biolegend), PE-anti-CD24 (311106, Biolegend), Alexa Fluor 647 anti-CD27 (302812, Biolegend), และ Brilliant Violet 510-anti-IgD (348220, Biolegend) สำหรับการวิเคราะห์ transformation ของ B cell PBMCs จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและจากอาสาสมัครกลุ่ม ควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการ incubate ใน complete medium ที่มี 10 µg/ml biotin-F(ab')2 anti-human Ig(M + G) (109-066-127, Jackson) ใน 5% CO2 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เซลล์ได้รับ การเก็บรวบรวมและย้อมตามที่อธิบายมาก่อนหน้านี้ on ice เป็นเวลา 30 นาที หลังจากถูกล้าง 2 ครั้งโดยใช้สารละลาย PBS

ตัวอย่างได้รับการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์โดยเครื่อง multicolor flow cytometer (Attune NxT, AFC2, ThermoFisher) ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม FlowJo software (TreeStar, USA)

การยับยั้งสาร reactive oxygen species และ phosflow (ROS inhibition and phosflow)

PBMCs จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่พื้นตัวและจากอาสาสมัครกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการ incubate ใน complete medium ที่มีหรือไม่มี 10 mM NAC (A7250-50G, Sigma-Aldrich) ใน 5% CO2 เป็น เวลา 24 ชั่วโมง เซลล์ได้รับการเก็บรวบรวมและย้อมกับ PE-anti-CD19 (302208, Biolegend) ต่อจากนั้นเซลล์ ได้รับการ incubate ด้วย10 μg/ml biotin-F(ab′)2 anti-human Ig(M + G) on ice เป็นเวลา 30 นาที ตามด้วย 20 μg/ml streptavidin on ice เป็นเวลา 10 นาที และต่อจากนั้น activate ที่อุณหภูมิ 37 °C เป็น เวลา 5 นาที หลังจากทำให้คงสภาพ (fix) ด้วย 4% paraformaldehyde แล้วเซลล์ก็ถูกทำให้เป็นรูหรือเปิดช่องว่างของ เซลล์เมมเบรน (permeabilize) ด้วย 0.05% saponin (S4521-10G, Sigma-Aldrich) และย้อมด้วย anti-pBtk (ab52192, Abcam, USA) ตามด้วย Alexa Fluor 647 goat anti-rabbit IgG (A-21245, ThermoFisher, USA) ตัวอย่างได้รับการวิเคราะห์โดยเครื่อง flow cytometer

การติดตามโปรตีนโดยเทคนิควิธี Western blot

PBMCs จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่พื้นตัวและจากอาสาสมัครกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการ incubate ด้วย 10 μg/ml biotin-F(ab')₂ anti-human Ig(M + G) on ice เป็นเวลา 30 นาทีและ 20 μg/ml streptavidin on ice เป็นเวลา 10 นาที และต่อจากนั้น activate ที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลาตามที่ระบุ Cell lysates ถูกใช้สำหรับการทำ electrophoresis ใน SDS-polyacrylamide gel และได้รับการ electrotransfer เข้าสู่ nitrocellulose membrane และต่อจากนั้นได้รับการ probe ด้วยแอนติบอดีจำเพาะ ต่อไปนี้คือ anti-pCD19 (Cat# 3571S, Cell Signaling Technology, USA), anti-CD19 (Cat# 90176, Cell Signaling Technology, USA), anti-pBtk (Cat# ab52192, Abcam, USA), anti-Btk (Cat# 8547S, Cell Signaling Technology, USA), anti-pPI3K (Cat# 4228S, Cell Signaling Technology, USA), anti-pAkt (Cat# 4060L, Cell Signaling Technology, USA), anti-pmTOR (Cat# 5536S, Cell Signaling Technology, USA), และ anti-pS6 (Cat# 4856S, Cell Signaling Technology, USA) หลังจาก incubate กับแอนติบอดีทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องแล้วจะ เกิดปฏิกิริยาทางอิมมูในโลยีให้เห็นเป็นแถบซึ่งสามารถตรวจจับ (capture) ได้โดยเครื่อง ChemiDoc XRS + imaging systems (Bio-Rad) β-actin หรือ GAPDH ถูกใช้เป็น loading control

กล้องจุลทรรศน์ชนิด Confocal and total internal reflection fluorescence microscope (TIRFm)

สำหรับการวิเคราะห์เซลล์ด้วยเทคนิค confocal analysis เซลล์ B ที่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์จากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว และจากอาสาสมัครกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการย้อมด้วย 10 µg/ml Alexa Fluor 594-F(ab')₂ antihuman Ig(M + G) (109-586-127, Jackson) (sAg) on ice เป็นเวลา 30 นาทีและ activate เป็นเวลา 0, 5, 10, และ 30 นาทีที่อุณหภูมิ 37 °C หลังจากการกระตุ้น B cell ถูกทำให้คงสภาพ (fix) ด้วย 4% paraformaldehyde และทำให้เซลล์เป็นรูหรือเปิดช่องว่างของเซลล์เมมเบรน (permeabilize) ด้วย 0.05% saponin (S4521-10G, Sigma-Aldrich) และต่อจากนั้นก็ย้อมด้วย AF405-ER-Tracker dyes (E12353, Invitrogen, USA) และ AF647-probes for mitochondria (M7512, Invitrogen, USA) ภาพ (image) ถูกตรวจจับ (capture) โดยใช้กล้องจุลทรรศน์ชนิด confocal microscope (Nikon) ที่ ใช้แสงเลเซอร์ที่มีความยาวคลื่นขนาด 405, 488, และ 546 นาโนเมตร ค่า Mean Fluorescence Intensity (MFI) และ colocalizations ได้รับการวัดโดยใช้ NIS-elements AR 5.01

สำหรับการวิเคราะห์เซลล์ด้วยกล้องจุลทรรศน์ขนิด Confocal and total internal reflection fluorescence microscope (TIRFm) เซลล์ B ใน PBMCs จากผู้ป่วยโควิต 19 ที่ฟื้นตัวและจากอาสาสมัคร กลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีได้รับการ activate ด้วย 10 µg/ml AF546-mB-Fab′-anti-lg ที่โยงกับชั้นไขมัน ที่เรียงตัวกันสองชั้น (lipid bilayer) ที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นระยะเวลาต่าง ๆ กันเช่นที่กล่าวมานี้ 32 ต่อจากนั้นเซลล์ถูกทำ ให้คงสภาพ (fix) ด้วย 4% paraformaldehyde และทำให้เป็นรูหรือเปิดช่องว่างของเซลล์เมมเบรน (permeabilize) ด้วย 0.5% saponin แล้วจึงข้อมด้วย Alexa Fluor 647 anti-CD27 (302812, Biolegend, USA), anti-pY (05-321, Millipore, Merck, USA), anti-pCD19 (3571S, Cell Signaling Technology, USA) ตามด้วย Alexa Fluor 488 goat anti-mouse IgG (715-165-151, Jackson, USA) และ Alexa Fluor 488 goat anti-rabbit IgG (A-11008, ThermoFisher, USA) ภาพ (image) ได้รับการ ตรวจจับ (capture) โดยใช้กล้องจุลทรรศน์ขนิด Confocal and total internal reflection fluorescence microscope - TIRFm (Nikon) และ interference reflection microscopy (IRM) ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์โดยใช้ชอฟต์แวร์ NIS-elements AR 5.01

เทคนิควิธี Immunofluorescence

ม้ามของหนู HFH4-hACE2 ไม่ว่าได้รับการทำให้ติดเชื้อหรือไม่ก็ตามถูกทำให้คงสภาพ (fix) ด้วย 4% paraformaldehyde และฝัง (embed) ในพาราฟิน และจากนั้นถูกตัดออกเป็นส่วน ๆ ขนาด 3.5 มิลลิเมตร สำหรับ การตรวจด้วยเทคนิค immunofluorescence ชิ้นส่วนของม้ามถูกล้างเอาพาราฟินออก (de-paraffinize) และ

rehydrate ตามด้วยการคืนสภาพแอนติเจนโดยใช้ความร้อน (heat-induced antigen retrieval) ด้วย EDTA pH = 8.0 เป็นเวลา 15 นาที ต่อจากนั้นตัวอย่างถูกล้างด้วย PBS ซึ่งมี 0.02% Triton X-100 และ block ด้วย 5% BSA ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ต่อจากนั้นย้อมด้วย FITC-CD19 (1:20; Cat# 557398, BD Bioscience) เป็นเวลา 30 นาทีที่อุณหภูมิห้อง และสุดท้ายเติมสารต้านการซีดจาง (antifade reagent) ลงไปเพื่อ ป้องกันการลดความเข้มของการเรื่องแสง (fluorescence quenching) ภาพ (image) ใด้รับการตรวจจับ (capture) โดยใช้กล้องจุลทรรศน์ชนิด confocal microscope (Nikon) และข้อมูลได้รับการวิเคราะห์โดยใช้ ซอฟต์แวร์ NIS-elements AR

การวิเคราะห์ผสมผสานระหว่างด้านการลอกรหัสพันธุกรรมและด้านเมตาบอลิซึมในเซลล์ B และเซรั่ม (Combined transcriptional and metabolic analysis in B cells and serum)

สำหรับการวิเคราะห์ด้านการลอกรหัสพันธุกรรม (transcriptional analysis) เซลล์ B ใน PBMCs จากอาสาสมัคร กลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (n = 4) และจากผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัว (n = 4) ได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดย human CD19 MicroBeads (130-050-301, Miltenyi) ตามโปรโตลอลมาตรฐานในการวิเคราะห์ RNA sequence สำหรับการวิเคราะห์ด้านเมตาบอลิซึมตัวอย่างเซรั่มปริมาณ 50 ไมโครลิตร (n = 6 สำหรับอาสาสมัครกลุ่ม ควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี และ n = 6 สำหรับกลุ่มผู้ป่วย) ได้รับการละลาย (thaw) on ice และเมตาบอไลต์ได้รับการสกัด โดยวิธีการมาตรฐานที่ปรับปรุงให้เหมาะกับวัตถุประสงศ์33 กล่าวโดยสรุปคือเมทานอล (ice-cold methanol) 3 ส่วน (โดยปริมาตร) ถูกผสมรวมกันกับเซรั่ม 1 ส่วน (โดยปริมาตร) หลังจากปั่นหมุน (whirl) ส่วนผสมเป็นเวลา 3 นาทีและปั่นแยก (centrifuge) ที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาทีที่อุณหภูมิ 4 °C เป็นเวลา 10 นาที ส่วนที่เป็น supernatant ถูก เก็บรวบรวมและปั่นแยก (centrifuge) ที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาทีที่อุณหภูมิ 4 °C เป็นเวลา 5 นาที และสุดท้ายเก็บ รวบรวมส่วนที่เป็น supernatant อีกครั้งเพื่อทำการวิเคราะห์โดยใช้ระบบ LC-ESI-MS/MS analysis สารสกัดจาก ตัวอย่างได้รับการวิเคราะห์โดยใช้ระบบ LC-ESI-MS/MS system (UPLC, Shim-pack UFLC SHIMADZU CBM A system, https://www.shimadzu.com/; MS, QTRAP® System, https://sciex.com/) ตามโปรโตคอลมาตรฐาน

เครื่องสเปกโทรมิเตอร์ซนิด triple quadrupole-linear ion trap mass spectrometer (QTRAP) ถูก ใช้ในการทำ LIT and triple quadrupole (QQQ) scans ซึ่งทำงานและควบคุมโดยซอฟต์แวร์ Analyst 1.6.3 software (Sciex) ตามพารามิเตอร์มาตรฐาน หลังจากการปรับจูนเครื่องและการสอบเทียบมวล (mass calibration) แล้ว MRM transitions ที่จำเพาะได้รับการทดสอบตามเมตาบอไลต์ที่ elute ภายใน period นี้

ข้อมูลดิบทั้งหมดสำหรับ LC-MS/MS ได้รับการ deposit ใน iProX ภายใต้หมายเลข accession number: PXD018307 สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis - PCA) ที่เป็นชนิด unsupervised ข้อมูลที่เป็น unit variance scaled data ได้รับการวิเคราะห์โดยโปรแกรม statistics function prcomp within R (www.r-project.org) สำหรับการวิเคราะห์ชนิด HCA (hierarchical cluster analysis) ผลที่ได้ของเมตาบอไลต์แสดงเป็นแผนภูมิความร้อน (heatmap) และ PCC (Pearson correlation coefficients) ระหว่างตัวอย่างต่าง ๆ ได้รับการคำนวณโดยโปรแกรม cor function in R (<u>www.r-project.org</u>) และแสดงเป็นแผนภูมิความร้อน (heatmap) สำหรับการวิเคราะห์ชนิด HCA (hierarchical cluster analysis) สเปกตรัมสีถูกใช้ในการแสดงความเข้มของสัญญาณ (signal intensity) ที่ เป็นปกติของเมตาบอไลต์ (unit variance scaling) แบบจำลองการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค orthogonal projection to latent structure discriminant analysis (OPLS-DA) ถูกใช้ในการระบุบ่งชี้หาความ แตกต่างของ metabolic profiles ระหว่างกลุ่มอย่างมากที่สุด สำหรับการวิเคราะห์ เมตาบอไลต์ต่าง ๆ กันที่กัดเลือกเมตาบอไลต์ที่ได้รับการควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ (significantly regulated metabolites) ระหว่างกลุ่มกำหนดโดย VIP ≥ 1 และ absolute Log2FC (fold change) ≥ 1 ค่า VIP values ได้มาจากผลการวิเคราะห์ด้วยวิธี OPLS-DA ซึ่งก็มี score plots และ permutation plots เกิดจาก การใช้โปรแกรม R package MetaboAnalystR ข้อมูลเป็นการแปลงโดยใช้ค่าล็อก (log transform) (คือ log2) และค่าเฉลี่ยอยู่กึ่งกลางก่อนหน้าการวิเคราะห์ด้วยวิธี OPLS-DA การทดสอบการเรียงสับเปลี่ยน (permutation test) (จำนวน 200 permutations) ถูกใช้เพื่อหลีกเลี่ยง overfitting สุดท้ายสำหรับการวิเคราะห์การเพิ่มวิถี (pathway enrichment analysis) มีการใช้ฐานข้อมูล KEGG (Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes) database (http://www.genome.Jp/kegg) เพื่อหาวิถีการถ่ายโอนสัญญาณเมตาบอ ลิซึมที่มีการเพิ่มอย่างสูง (highly enriched metabolic signal transduction pathways) ใน เมตาบอไลต์ต่าง ๆ กันระหว่าง 2 กลุ่ม ความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มระบุโดยการทำ hypergeometric test's และค่า p-value < 0.05 ได้รับการพิจารณาว่าเป็นวิถีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ (significantly changing pathways)

การตรวจหาสาร reactive oxygen species (ROS detection)

การระบุปริมาณของสาร cysteine และ glutamic

ปริมาณของสาร cysteine และ glutamic ในเชรั่มได้รับการระบุโดยใช้ชุดตรวจ cysteine assay kit (BC0185, Beijing Solarbio Science & Technology Co., Ltd, China) และชุดตรวจ glutamic assay kit (BC1585, Beijing Solarbio Science & Technology Co., Ltd, China) ตามสำคับ

การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบสองผ่าน (transmission electron microscopy - TEM)

B cell ที่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์จาก PBMCs ของผู้ป่วยโควิด 19 ที่ฟื้นตัวและของอาสาสมัครกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพ

ดีได้รับการทำให้คงสภาพ (fix) ใน 2.5% glutaraldehyde ในสารละลาย 0.1 M phosphate buffer เป็น

เวลา 2 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 4 °C ตัวอย่างได้รับการปั่นแยก (centrifuge) และทำให้คงสภาพ (post-fix) ใน 2% OsO4

ในสารละลาย cacodylate buffer ที่มี pH 7.3 เป็นเวลา 1 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 4 °C ตัวอย่างได้รับการ dehydrate

ทีละขั้นผ่านเอทานอล (30%, 50%, 70%, 90%, 100%) และฝัง (embed) ในระบบ epon ส่วนต่าง ๆ ถูกตัดโดย

เครื่อง ultramicrotome (UC7 ultramicrotome; Leica) และวางบน Formvar-coated slot

grids และส่วนต่าง ๆ ได้รับการย้อมด้วยสารเลดในเตรต ส่วนต่าง ๆ ถูกตรวจดูผ่านกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน (H-

7000FA, HITACHI, Japan) และภาพ (image) ได้รับการตรวจด้วยเทคนิควิธี Quantitative RT-PCR

B cell ที่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์จาก PBMCs โดย human CD19 MicroBeads (130-050-301,

Miltenyi) ถูกใช้ในการเปรียบเทียบการแสดงออกของยีนในอาสาสมัครกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีและผู้ป่วยโควิด 19 ที่

้ ฟื้นตัว อาร์เอ็นเอในเซลล์ทั้งหมดสกัดโดยน้ำยา Trizol (15596026, ThermoFisher Scientific) และได้รับการ

ถอดรหัสย้อนกลับไปเป็นดีเอ็นเอที่ถูกสังเคราะห์ขึ้น (complementary DNA) โดยใช้ชุดน้ำยา PrimeScript RT

Reagent Kit (RR047A, Takara) และระดับการแสดงออกใด้รับการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง CFX96 Touch

equipment (Bio-Rad) ลำดับนิวคลีโอไทค์ของ

ไพรเมอร์ (primer sequence) มีดังต่อไปนี้:

โปรตีน CD 19:

5' primer: tactatggcactggctgctg

3' primer: cacqttcccqtactqqttct

เคนใสม์hexokinase 2 (HK2)

5' primer: tctatgccatccctgaggac

3' primer: tctctqccttccactccact

30

โปรตีน solute carrier organic anion transporter family member 4A1 (SLCO4A1):

5' primer: gaagctgccaccttgtttgg

3' primer: gctctggagctggctatctg

เอนไซม์serine dehydratase (SDS):

5' primer: aggccctagcgaagaacaac

3' primer: tcggagattcccctccagtt

ยืน collagen type I alpha 1 chain (COL1A1):

5' primer: gtgctaaaggtgccaatggt

3' primer: ctcctcgctttccttct

ยืน GAPDH:

5' primer: acccagaagactgtggatgg

3' primer: ttctagacggcaggtcaggt

การวิเคราะห์ทางสถิติ (Statistical analysis)

การทดสอบชนิด unpaired two-tailed Student's t-test หรือ paired two-tailed Student's t-test ถูกใช้ในการเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่ม ความแตกต่างทางสถิติได้รับการวิเคราะห์โดยใช้ซอฟต์แวร์ GraphPad Prism 8 Software (San Diego, CA) ข้อมูลนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) และความกระเจิงของ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (standard error of mean - SEM) ความแตกต่างได้รับการพิจารณาว่ามีนัยสำคัญเมื่อค่า p ต่ำกว่า 0.05.*p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001, ****p < 0.0001.